

عنوان مقاله:

قلمرو قاعده ی درأ در حدود، قصاص، دیات و تعزیرات در قانون مجازات اسلامی 1392 و فقه امامیه و فقه حنفی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی نقش مدیریت انقلاب اسلامی در هندسه قدرت نظام جهانی (مدیریت، سیاست، اقتصاد، فرهنگ، امنیت، حسابداری) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ابوالحسن شاکری - دانشیار، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران

بهروز کم - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران، ایران

آنا محمد خرمالی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

قواعد فقه جزا که امروزه مورد توجه فقها و حقوقدانان نیز قرار گرفته است از جملگی قاعده ی درأ می باشد که در میان فقههای تمام مذاهب مورد توجه بوده که از آن با عنوان «دفع مجازات ها در هنگام شبهه» یاد می کنند. در این مقاله ما به صورت اختصاصی قاعده ی درأ را در حدود و سایر جرایم مورد بررسی و مطالعه قرار خواهیم داد و بررسی خواهیم نمود که قاعده ی درأ به غیر از حدود در سایر جرایم نیز جاری می باشد. قاعده ی درأ در حقوق ایران با توجه به اختصاص یافتن دو ماده در مواد قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 که در مواد 120 و 121 تقنین یافته در سایر جرایم نیز جاریست. از این جهت که قاعده ی درأ یا شبهه در جرایم حدود جاری و ساری می باشد، امروزه اکثر فقها که من جملگی آنها فقههای امامیه و حنفی می باشد به صورت نسبی و گاه کلی در سایر جرایم نیز جاری و ساری نموده اند قاعده ی درأ گاهاً در سایر جرایم نیز دفع کننده مجازات می باشد که در خصوص دیات این موضوع در نزد فقها و حقوقدانان طوری دیگر می باشد و جنبه ی خصوصی یعنی جبران خسارت آن غلبه بر جنبه های دیگر آن دارد و از این رو درأ در دیات جاری نمی باشد.

کلمات کلیدی:

شبهه، موضوعی، حکمی، درأ، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/402476>

